

שושן סודות

כמו אפי הגיטו והיו סופרים למלך שלמה ע"ה והנה נראה שהיה שמותן ממקום קדושה וטהרה ולזה לא היה מ"ה יכול להיות אחת דהוי עסקי בבוריחתם ופתקין נפקומהמלך להיסיס מן העולם יומא חד הנייה לני"ה דהוי עלי"ר ר"ל מ"ה נראה לפני שהי"ה ורואו שהי" ע"כ ורעטעם שלא היה יכול להשלים שליחותו לאכפס מן העולם ועוד תמצע דברים צעו"ה צעין מ"ה עכ"פ הוא נמאל והוא מנוכה על הסיף התנאים מאין לא כדברי רודפי הנל הנמי המחקר ר"ל דקא צעי מנמי הכי חרי כושאי ולא יכולני להו מטעם דהיכס במקום שנאמר והלבו בבורייתו קריניה לשעירים ר"ל לדים כמו ושעירים ירקדו שם כי שלמה המלך ע"ה מלך על עליונים וחתונים ח"ל אנוניכו לנחוחו דלזו מה שליוס להולכס ללזו שלפירשס אין מ"ה שולט ורשאי להניס עמה כדלית' במדרש מיה היה לו שובינין הנכל היה לו שזא סגהרז ולא נכללה זה כפובל נלר ולא החריבה ואף מ"ה הין לו רשות להכנס שם אלא זקנים שנה צומן שלעמס קאר עליהם מלימים התק חוק לחומה והם נמסו כי מטא לבבא שכבו בו' כשהגיע לשער לזו מלאס שם מ"ה אחר זא להסוף בשמות הדקדקים הזקנים אחר הוליאס מן החומה והכפס כי לא ירע מ"ה ששלמה ע"ה ישלחם שם למחר חזייה למ"ה דהוי נדיח דע כי מ"ה אין לו רשות ליכנס אלא במקום שנאמר לו והרזייה מתי דאמר אבות דרז להזא בחלמא שני דוכתיך וכו' ואלה כשראה אחת אכל שלמה לא היה יכול להס מפני ז' סיבות הן' שהמקום הוא מקום הנתיב לו והב' דהוי טירדה בגרפיבו ומפני שהגזירה האלהית נריכה להתקיים זה בלב שלמה המלך עליו השלום לשלחם ללזו והוא המקום אחר אמר למ"ה והיינו דיאצרי רגלויה דד כס איבון ערבין לה :

סוד

כמה לוקין והאיך לוקין ועל מה לוקין דע כי בחתלה נביא המאמרים כפי שרשם המונח בחתלה ובחלשד ובספרי השוסקים הבאים אחר התלמוד זה סדר ודין הדברים בנה שלקן בו' מתיבתין ורעוה של עגל צידו כפולה לשנים ושתי לרעוה ודחי לרעוה עולות ויורדות צו פי' הרב הרמב"ן ז"ל אלו שתי רעוה של המור לפי שצעה מצעה בהמה יעכש צעורו כמו שנאמר עד"מ ידע שור קנטו והמיד איצום וכו' לשון הרמב"ן ביד הגדולה ורעוה של עגל צידו כפולה לשנים ושתי לרעוה ודחי רעוה של המור עולות ויורדות צו ודוחה הרעוה טפה וארכה כדי שיגיע עד כריאו ויד של רעוה שאוהו זה ארט טפה עכ"ל וכו' כ' ר"ת מקי"ל חבא ורעוה של עגל פני שור מהשמאל מ"ה הקשה ארון השמיטה כפולה לשנים לרמוז אל מדה הוד וכו' לד' ככפול כ"ה וזא כ"ה למדת מל' התקנה לשנים וכו' רעוה של המור השמורה המור כוער מדת אברהם והנמשך אליו לכה הרי צ' רעוה מן רחמים ככחוד צדונו רחס תכור עולות ויירדות צו כלומר עולות למעלה לשאוב מימי הרחמים ויורדות במל' היא הרעוה המעובדת לשם אלהינו להיות רחמים בדינס וחוחז הרעוה טפה כמי וימיני טפה השמים כי הרעוה רחבה וכסב השמימה למעלה עד השמי' העליוני' וארכו עד שיהא מנעט עד כריאו הוא סוף פי' האלטומבא והיא טבורו המכוונת כנגד הלב כי לא מלו לבחם וארמו שררץ אגן הסהר ויד של הרעוה שאוהו זה ארכה טפה הוד רומות אל הוד הגדולה האוהו ביד מדת משפט כי ימינו טפה שמים וכו' רומן אל שיהי' רחמים בדינה ו"ש טעם ששמהה מעציה שתי ידיו לערב שמהל צימון זא' כדי שיהי' רחמים בדינס התצונן עד אנה רומות הדברים מהני' כיול מלקין אותו טפת צ' ידיו על הפתח הילך והילך וכו' אוחו אותו צנצדו ואם קרעו מקרעו ואם כרעו כרעו עד שהוא מגלה את לבו שיצו מכהו על כמות שא' והכזה ולא לבסותו והצנן כפונה מאחוריו וחנן הכנסת עומד עליון ס' עבר מלה ומכה אותו שלש מלפניו ושתי ידיו לאחוריו אלו מכה אחת